

Arrest

nr. 117 731 van 28 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat W. BUSSCHAERT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 december 2013 het Rijk binnen en diende op 9 december 2013 een asielaanvraag in. Op 24 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Jaffna, Sri Lanka. U groeide op bij uw grootmoeder. Tegenover haar huis stond de Carmen Mary kerk. In 2007 begon u in die kerk te werken als misdienaar. M. was de verantwoordelijke van de misdienaars. Hij werkte al 7 à 8 jaar in de kerk. Drie weken nadat u er begon te werken controleerden de militairen de kerk. Bij deze controle werden wapens gevonden in de kerk. De volgende dag werd M. meegenomen. Sindsdien hebt u niets meer van hem vernomen. De dag erna werd ook u meegenomen naar het legerkamp voor ondervraging. De militairen vroegen u of u M. kende. U zei ja. Ze vroegen u van waar u hem kende. U zei dat u hem kende als misdienaar. Toen ze u vroegen of u wel eens in de woning van M. was geweest zei u ja. Vervolgens toonden de militairen u foto's van mensen en vroegen ze u of u hen kende. U zei hen niet te kennen. Toen werd u in uw gezicht geslagen. U bleef zeggen dat u niets van die wapens wist en huilde. Na 3,5 uur werd u terug afgezet in de buurt van het huis van uw grootmoeder. Drie dagen later kwamen de militairen opnieuw naar het huis van uw grootmoeder en doorzochten ze het ganse huis. Op 4 december 2007 werd de zoon van de nicht van uw grootmoeder dood geschoten omdat hij ervan verdacht werd aanhanger te zijn van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In november 2013 was u onderweg met uw riksja. Opeens werd u tegengehouden door twee mannen op een motorfiets. Ze stapten in uw riksja en toonden u foto's van M.. Ze vroegen of u hem kende. U zei ja. Ze vroegen u of u ook naar de woning van M. ging. U zei dat u daar niet meer geweest was na het incident van 2007. U vroeg aan de mannen wie ze waren. Ze stelden dat ze aanwezig waren bij uw ondervraging door de militairen. Vervolgens vertrokken ze. Op 24 november 2013 gingen ze naar de woning van uw moeder. Ze vroegen haar of u haar zoon was. Ze zei ja. Toen vroegen ze of M. naar dat huis kwam of vrienden van M. bij u op bezoek kwamen. Uw moeder zei nee. Daarna gingen ze weg. U werd bang omdat er wel vaker jongeren verdwijnen en u vreesde dat ze ook u zouden meenemen. U vertelde uw vader over uw problemen. Hij vertelde het aan zijn kennis. Deze kennis bracht u in contact met een smokkelaar. Op 30 november 2013 reisde u alleen met de bus van Jaffna naar Colombo. Op 7 december 2013 reisde u in het gezelschap van een andere jongen, S., en de reisagent van Colombo naar Abu Dhabi. Vervolgens reide u via Doha verder naar Rusland. Daar verliet de reisagent u en reisde u samen met S. verder naar België. Bij aankomst in België werden u en S. opgepakt door de autoriteiten en overgebracht naar het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel. Op 9 december 2013 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een fotokopie van de overlijdensakte van een ver familielid, een fotokopie van een foto van dit ver familielid, een fotokopie van een krantenartikel over de dood van dit familielid, een fotokopie van uw geboorteakte, een fotokopie van een attest van de kerk, een fotokopie van twee internetartikels.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Volgens uw verklaringen zijn uw problemen begonnen toen er wapens werden gevonden in de kerk waar u misdienaar was. Vreemd genoeg kunt u deze gebeurtenis niet situeren in de tijd. In de CGVS vragenlijst, die u invulde op de Dienst Vreemdelingenzaken met behulp van een tolk, verklaarde u niet te weten in welk jaar deze gebeurtenis zich voordeed. Gevraagd in welk schooljaar u toen zat stelde u dat u in de 10de klas zat, al wist u dit niet zeker want even later verklaarde u dat u toen in de 9de of de 10de klas zat. Dit moest dan in 2008 of 2009 gebeurd zijn (zie CGVS vragenlijst punt 3.5). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u daarentegen dat de gebeurtenissen zich voordeden in 2007. Plots wist u dus wel in welk jaar het gebeurde. Gevraagd naar de maand van 2007 waarin de wapens werden gevonden in de kerk diende u het antwoord schuldig te blijven (zie gehoorverslag CGVS p. 7). De vaststelling dat u dergelijke ingrijpende gebeurtenis niet kunt situeren in de tijd doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het is niet geloofwaardig dat u zich niet eens met zekerheid het jaartal van deze gebeurtenissen kunt herinneren.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u niet eenduidig kon zeggen of u de dag nadat de wapens gevonden werden werd meegenomen door het leger of de politie. In de CGVS vragenlijst stelde u niet te weten of het leger of politie was die u meenamen voor ondervraging (zie CGVS vragenlijst punt 3.5).

Tijdens het gehoor voor het CGVS was u dan weer wel ervan overtuigd dat u door het leger werd meegenomen (zie gehoorverslag CGVS p. 13). De vaststelling dat u dit eerst niet wist en daarna weer wel doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u helemaal niet op de hoogte bent of dat er behalve uzelf en M. nog andere mensen werden ondervraagd over de wapens die gevonden werden in de kerk. Gevraagd of er nog andere mensen werden opgepakt stelde u hiervan niet op de hoogte te zijn. Gevraagd of de priester van de kerk ook ondervraagd werd verklaarde u dit niet te weten (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Het is opmerkelijk dat u zich over deze zaken niet geïnformeerd heeft.

Voorts lijkt ook uw betrokkenheid met M. erg beperkt te zijn. Op het moment waarop de wapens gevonden werden kende u hem nog maar drie weken. U stelde vier à vijf keer bij zijn thuis te zijn geweest maar opmerkelijk genoeg kende u zijn adres niet (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Nochtans was het slechts op vijf minuten wandelafstand van uw woning. Ook hebt u er geen enkel idee van waarom M. verdacht werd van betrokkenheid bij die wapens. Evenmin wist u of er aanwijzingen waren dat M. iets met die wapens te maken zou hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 12).

Vervolgens is het opmerkelijk dat u zes jaar na de feiten opeens opnieuw ondervraagd zou worden over M.. Tussen 2007 en 2013 werd u hierover immers niet meer ondervraagd. U stelde dat de militairen nu oude zaken opnieuw beginnen te onderzoeken (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Het is niet geloofwaardig dat u gedurende zes jaar geen enkel probleem kende en dat u dan opeens opnieuw ondervraagd zou worden. Bovendien is er geen enkele aanwijzing dat het leger u zou willen oppakken. Ze stelden u enkel wat vragen. Indien ze u werkelijk zouden willen oppakken hadden ze dat al eerder kunnen doen. De vaststelling dat ze dit niet deden toont aan dat uw vrees voor het leger ongegrond is. Dit wordt bovendien bevestigd door de vaststelling dat de militairen na uw vertrek uit Sri Lanka niet meer naar u op zoek zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS p. 12).

Voorts verklaarde u dat de zoon van een nicht van uw grootmoeder aanhanger was van de LTTE. Verder wist u hierover echter niets te vertellen. U wist niet op welke manier hij aanhanger was van de LTTE. U wist niet welke activiteiten hij deed voor de LTTE. U wist niet of hij lid was van de LTTE. U wist niet of hij ooit gevochten heeft voor de LTTE. U wist niet of hij een tiggernaam had. U had zelfs geen goede contacten met hem. Hij was slechts een ver familielid (zie gehoorverslag CGVS p. 11).

Wat betreft de reisdocumenten waarmee u gereisd bent dient te worden opgemerkt dat u zelf niet op de hoogte bent of u met een visum bent gereisd of niet (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Indien u met een smokkelaar zou gereisd zijn zou deze u op de hoogte hebben gebracht van alle gegevens in het paspoort. Het is niet geloofwaardig dat u helemaal geen kennis had over een eventueel visum.

U bent van Sri Lanka naar België samen gereisd met S. G. P. (O.V. 7.816.282). U was echter niet eenduidig over wanneer u hem hebt leren kennen. Tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u eerst dat hij een schoolvriend van u is en dat hij verre familie van u is. Even later verklaarde u dan weer dat jullie pas bevriend werden tijdens de reis (zie verklaring DVZ punt 18). Uw onduidelijke verklaringen doen verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri

Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. U persoonlijk hebt op geen enkele wijze aangetoond tot één van deze door UNHCR opgesomde mogelijke risicoprofielen te behoren. De twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer" (d.d. 21 maart 2013) werden voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag mee in overweging genomen.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De fotokopie van uw geboorteakte is een begin van bewijs van uw identiteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De fotokopie van het attest van de kerk werd ten uwer behoeve opgesteld en heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. De overige door u neergelegde documenten, een fotokopie van de overlijdensakte van een ver familielid, een fotokopie van een foto van dit ver familielid, een fotokopie van een krantenartikel over de dood van dit familielid en een fotokopie van twee internetartikels, hebben geen bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift verschillende documenten "Bewijs van onveilig thuisland".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet (B.S., 31 december 1980). Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

Nopens de status van vluchteling

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

2.6. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

2.7. De ongelooftwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen.

2.7.1. *In casu* verklaarde verzoeker op de DVZ dat “2 à 3 mensen kwamen, zonder uniform” (...) “waren het leger- of politiemensen?” “Ik weet het niet. Waarschijnlijk het leger.” (vragenlijst 3.5) terwijl hij nadien verklaarde dat hij zowel ondervraagd werd door militairen als politiemensen de huiszoeking uitvoerden (gehoor p. 6). Indien verzoeker nu aanvoert dat “de wapens gezocht werden eerst door de politie gekleed in legeruniformen, nadien door het leger zelf” dan is dit een loutere en intern incoherente bewering die niet vermag de inconsistente antwoorden inzake de identiteit van de ondervragers te verschoneren. Indien verzoeker beweert dat hij “heeft duidelijk aangegeven dat de zoon van de nicht van de grootmoeder een sympathisant was van de LTTE geen lid” was, dan klemt dit met zijn verklaringen ter gehoor dat hij niet wist of deze lid was of niet (gehoor p. 11). Indien verzoeker in 2007 slechts 14 jaar was dan kan worden aangenomen dat hij thans wel de noodzaak voor een vertrek uit zijn land nauwgezet heeft overlegd met zijn familie en aldus wel op de hoogte is van de elementen die destijds speelden en nu verplichten zijn land te verlaten. Dit is manifest niet het geval.

Verzoeker gaat trouwens uit van een foutieve lezing van de bestreden beslissing waar hij stelt dat de “bestreden beslissing is gebaseerd op 4 redenen”. Indien verzoeker verder verklaart dat hij met zijn eigen paspoort is kunnen uitreizen uit Sri Lanka (gehoor p. 4), dan blijkt hieruit alleszins dat hij op legale wijze en met medeweten van de Sri Lankaanse autoriteiten is kunnen vertrekken, wat zijn bewering gezocht of vervolgd te worden door de Sri Lankaanse overheid eveneens onderuithaalt. Verzoeker verklaart niet waarom hij na zes jaar plots gezocht zou worden om een kwestie waarvoor hij tijdens de burgeroorlog niet langer verontrust werd, noch verklaart hij een actuele vervolging. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ongelooftwaardigheden, tegenstrijdigheden, incoherenties en vaagheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag

worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.8. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas ("*verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat hij met M. werkte en dat hij bovendien recht tegenover de kerk woonde*") en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het verdraaien van zijn verklaringen, het formuleren van bonte beweringen die geenszins geschraagd worden door objectieve informatie ("*nadat de LTTE in 2009 werd verslagen heeft het Sri Lankaanse leger nu de opdracht gekregen op alle sympathisanten te elimineren. Recent zijn dan ook met dat doel 10.000 soldaten gestationeerd in verzoekers thuisregio*") en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

2.10. Verzoeker meent impliciet in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.12. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immer de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde citaten betreffen allen de situatie tijdens de burgeroorlog die beëindigd werd in mei 2009 en zijn dus niet relevant voor de beoordeling van de actuele situatie. In verband met de Singhalese stukken, stelt de Raad vast dat deze documenten niet vergezeld zijn van een (voor eensluidend verklaarde) vertaling. Deze stukken worden dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen. Wat het reisadvies betreft van de FOD Buitenlandse Zaken kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Sri Lanka willen reizen en niet slaat op Sri Lankaanse staatsburgers. Daarenboven kan hieruit enkel blijken dat "*terroristische aanslagen niet uitgesloten worden*" en dat wordt aangeraden om "*politieke manifestaties of spontane samenscholingen*" te mijden, waaruit geen toestand van intern gewapend conflict kan uit afgeleid worden. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.14. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK